

РЕШЕНИЕ

№ 1861

гр. София, 17.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7892** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16, ал.3 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.21а от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. П., гражданин на Република Турция, [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за влизане в РБ от 19.07.2024г. №0579424001912, постановен от С. П. на длъжност „контролиращ служител“ на ГКПП Лесово при ГДПП.

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Твърди се, че същият е незаконосъобразен и необоснован, като и постановен при съществени процесуални нарушения. Подчертава се, че лицето на 19.07.2024г. като шофьор на т.а. при желание да влезе в страната ни е получил отказ. Този отказ не му е съобщен на разбираем за него език, което е съществено процесуално нарушение вкл. и защото го е лишило от правото да направи своевременно възражения. Твърди се, че ответникът не е компетентен да постанови акта. По същество се подчертава, че лицето има валиден специален паспорт, който му позволява да влиза в РБ без виза, поради което са налице надлежни документи. Визира се, че отказа не е мотивиран, тъй като е посочен само чл.21А от ЗЧРБ без да се уточни кое предложение. Оспорва се това, че лицето е вписано в списък, забраняващ влизането му на територията на РБ, както и се подчертава факта, че оспорваният не е знаел за този факт вкл. и за да може да се защити. В действителност може да бъде включен в такъв масив, но трябва да знае, за да може да се защити и да обжалва. Ето защо се прави довода, че се касае за бланкетен акт вкл. и защото самото му включване в списъка е неясно и немотивирано. Отделно се твърди, че включването в този смисъл не подлежи на самостоятелно

оспорване. Подчертава се, че Регламент 2016/399 от 09.03.2016г. предвижда задължение за административния орган за предоставяне на информация на граждани на трети страни за контакт с лица, които могат да им съдействат при необходимост. С оглед изложеното – се моли жалбата да се уважи и отказа да бъде отменен.

В съдебното производство жалбата се поддържа от адв.Е.. Претендират се разноски. Ответната страна страна оспорва жалбата чрез юрк.К.. Представя и писмени бележки. Възразява срещу разноските на другата страна, поради прекомерност. С писмени бележки на л.19 преди с.з. е изразена позиция и от издателя на акта. Видно от същата лицето в качеството си на граничен полицай е осъществило проверка на жалбоподателя и е установило, че съгласно чл.3, ал.1 от ППЗЧРБ чужденецът не е отговарял на изискванията за влизане в РБ, поради което е издаден отказ по формуляр част „Б“ от приложение V на Регламент 2016/399 във връзка с Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите. Видно от Кодекса отказите се издават от органите за граничен контрол, съгласно формуляр като е аналогична и нормата на чл.31, ал.1 от Инструкция №8121з-1492 от 04.11.2022г. за реда и организацията за осъществяване на проверки на ГКПП. Видно от същата при наличието на неизпълнение на някои от условията за влизане в страната граничният полицай съставя единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната по образец. В този смисъл е и чл.16, ал.3 от ЗЧРБ, съгласно която разпоредба, когато е отказано на чужденца влизане, то му се връчва образца от формуляра. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от 02.08.2024г. /при връчване от 19.08.2024г./, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По съществото си –оспорването е неоснователно.

За да достигне до посочената констатация, съдът съобрази от фактическа страна и правна страна следното:

Отказът е постановен от компетентен орган като в тази връзка не се споделят възраженията на оспорващия. Постановилото отказа лице е на длъжност „контролиращ служител“ на ГКПП Лесово при ГДГП. Видно от удостоверение от 01.09.2024г. на л.24 издателят на отказа С. П. е страши полицай при ГКПП- Лесово при ГПУ –Е. като е назначен на тази длъжност от 28.02.2011г. и до издаването на удостоверението продължава да работи. Следователно ицето е компетентно именно в качеството му на граничен полицай, който съгласно чл.31, ал.1 от Инструкция №8121з-1492 от 04.11.2022г. за реда и организацията за осъществяване на проверки на ГКПП- осъществява граничен контрол и при извършването му при наличието на предпоставките за отказ издава същия по формуляр част „Б“ от приложение V на Регламент 2016/399 във връзка с Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите.

Не се споделя и твърдението на оспорващия за съществени процесуални нарушения, изразяващи се в бланкетност и немотивираност на отказа. Видно от отказа на л.22 правното основание е чл.21а от ЗЧРБ. Нормата е свързана с включване на лицето в информационния масив на нежеланите чужденци, следствие на което при установяване му на граница на същия се забранява влизането в страната ни. Няма необходимост, съгласно волята на законодателя, да има нарочно издадена заповед

–връчена и влязла в сила за включване в масива. За наличието на същата ответникът черпи познание от карта за санкции на л.21. В същата е отбелязано, че лицето е със забрана за влизане в РБ от 17.10.2023г. по докладна записка. Видно от докладна записка рег.№3282р-28447 от 17.10.2024г. на л.43 същата е до министъра от ВПД Директор на ГД „Гранична полиция“ за включване в информационния масив на нежеланите в страната чужденци /конкретно 53/ като сред тях е и оспорварият в т.31. Видно от изявлението в с.з. на 10.12.2024г. на процесуалния представител на ответника /л.52 и също на л.54/– няма нарочна или друга заповед и за да се включат лицата в масива е въз основа на резолюцията на министъра от 18.10.2023г. в горния ляв ъгъл върху докладната записка. Ангажирани са доказателства, че утвърждаването е от зам.министъра съгласно заповед №8121з-1707 от 18.10.2023г. на л.51. Видно от докладната записка същата е издадена на основание чл.21а, ал. вр. с чл.10, ал.1 т.4 от ЗЧРБ. и чл.3 и чл.4 от Инструкция 8-Из-40 от 29.08.2011г. за условията и реда за поддържане и актуализиране на информационния масив на нежеланите в страната чужденци като включването им е за срок от 5 години. Отбелязано е, че при положителна резолюция докладната записка ще бъде изпратена на Дирекция „Миграция“ МВР с цел включване на лицата в информационния масив. Следва да се има предвид, че по съдържание в писмото и докладната се излагат фактически основания, свързани с това, че изброените лица имат съпричастност към престъпления по чл.281 НК и чл.280 от НК т.е. незаконен трафик на чужденци през граница и/или укриването им впоследствие.

От друга страна - съдът следва да съобрази съдебната практика по ЗЧРБ, че включването в масива–не подлежи на самостоятелен контрол и това се осъществява в производството при оспорване на настоящата заповед / Определение № 13218 от 5.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10793/2024г., Решение № 12530 от 20.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6799/2024г., III о. Решение № 8432 от 8.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9602/2023г., III о.и т.н./ . Въпреки, че съгласно друга практика – биха били ирелевантни за законосъобразността на административния акт доводите дали има наказателни производство или такова по ЗЧРБ, съответно ЗАНН, тъй като компетентният административен орган действа при условията на обвързана компетентност и няма как да ги установява за всеки конкретен случай. – в този смисъл. Решение № 12076 от 6.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6519/2023 г., IV о.. Също така – „в административното производство следва да се преценява законосъобразността на пряко обжалвания административен акт и косвен съдебен контрол върху друг административен акт е недопустим“. /В този смисъл Решение № 4868 от 16.05.2007г. по адм. д. № 2555/2007г. на ВАС, Решение № 2937 от 05.03.2010г. по адм. д. № 16743/2009г. на ВАС/. Съставът следва да допълни, че последното би имало значение и когато се касае за включване в масива на чужденец на база сигнал в III. информационна система SIS (ШИС) от друга страна. Преценката няма как да бъде осъществена в настоящето производство и косвен контрол. В този смисъл следва да се постави въпроса доколко обосновано е изискването да се осъществява косвен контрол върху самото включване в списъка в настоящето производство и този контрол дали не следва да се сведе до преценката за валидност на проверявания по този ред акт.

Така ответникът, постановявайки акта си към момента на издаването му –е действал законосъобразно. Установил е, че лицето е включено в информационния масив със забрана и е забранил влизането му в РБ. В хода на производството беше приложена преписката по включване на конкретното лице в този масив и при осъществяване на

т.нар. косвен контрол върху този страничен на процеса акт- се установи, че министърът на база на своята компетентност и на база на докладната до него – е действал законосъобразно. Има данни за съпричастност на лицата към определени по вид деяния, не се изисква осъждането им за същите, поради което формално се установява, че включването на жалбоподателя в масива на нежеланите чужденци е законосъобразно. В настоящето производство няма как да се установява по отношение на този акт, където издателят му не е страна – в какво точно се изразява съпричастността. Не може и на настоящия ответник да се възлага отговорността по отношение на тези факти. Отговорността му следва да се ограничи до постановяване на собствения му акт- на място при влизането граничният полицаи е направил проверка и е установил посочените обстоятелства, че чужденецът е включен в информационния масив като нежелано лице, поради което и съответно не е допуснат. Установи се, че включването на лицето в масива е на база –волеизявление на министъра, обективизирано в посочената резолюция за утвърждаване на конкретната докладна. Изложеното е достатъчно, за да се направи извода за законосъобразност на оспорения отказ. Не се ангажираха доказателства от оспорващия, който да оборват посочените констатации и да се все съмнение в тяхната достоверност. Напр. не е влизал до сега в страна ни, упражнява професия, от която има легални доходи, няма криминални регистрации и осъждания в Турция т.е. подобни данни преценени в тяхната цялост да доведат до извода, че няма как чужденецът да има съпричастност към трафика и укриването на лица. Следва да се има предвид, че изложените фактически констатации в доклада са от компетентните органи от Гранична полиция и макар да не са конкретни, то не се изисква да бъде посочено, че на определена дата напр. е помогнало на определено лице незаконно да влезе в страната, тъй като ако имаше подобни данни щеше да се касае за престъпление. Съдът споделя позоваването в писмените бележки на юрк.К. на сравнението с ПАМ по чл.39а, ал.1 т.4 вр. с чл.42з от ЗЧРБ „забрана за влизане и пребиваване на територията на страните членка в ЕС за срок от 5 години“ /без да се изисква допълнителна мотивировка като сериозна заплаха за националната сигурност и обществени ред , за да бъде срока над 5 години/, където е достатъчно да има действия /не осъждане/, с които жалбоподателят е поставил в опасност сигурността или интересите на българската държава. Включването в масива касае, ако може да се определи така -действия и дейност, които са предходни по градация на тези за налагане на ПАМ по чл.39а, ал.1 т.4 от ЗЧРБ, която мярка от друга страна има по-сериозни последици –цялата територия на ДЧ-ЕС, а не и територията на РБ. Срокът, за който лицето е включено като нежелан чужденец съответства на срока на посочената мярка. Не на последно място –трябва да се има и предвид, че включването в масива, както е посочено и в докладната до министъра, е въз основа на Инструкция 8-Из-40 от 29.08.2011г. за условията и реда за поддържане и актуализиране на информационния масив на нежеланите в страната чужденци.

На последно място трябва да се отхвърлят като несъстоятелни твърденията на защитата за това, че като не е бил допуснат не му е бил съобщен отказа с преводач. На лицето е дадена възможност да се защити срещу същия по реда на оспорването, за което е подало жалба и е било надлежно представявано. Следва да се има предвид, че основанието за недопускането е волеизявление на трето лице- включването от министъра на чужденеца в информационния масив, поради което ирелевантно е дали адресата или дори издателя на акта могат да разберат какво е причината за това. Изложеното е факт, който се констатира от граничния полицаи, издал оспорения отказ

и с фактическото му привеждане в изпълнение -лицето е наясно с последицата. За причината нито органа, нито лицето знае към посочения момент, поради което не е нужен преводач.

Следователно – отказът е постановен от компетентен орган, процесуално и материално законосъобразен е, в съответствие и с целта на закона, поради което следва да се отхвърли жалбата.

ВОДИМ ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. П., гражданин на Република Турция, [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за влизане в РБ от 19.07.2024г. №0579424001912, постановен от С. П. на длъжност „контролиращ служител“ на ГКПП Лесово при ГДПП.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ чрез АССГ. Преписи на страните.

СЪДИЯ:

Съдия: